

Arrest

nr. 82 153 van 31 mei 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 12 maart 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 7 februari 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 april 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. RIAD, die loco advocaat M. VAN LAER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 9 augustus 2011 dient verzoekster een aanvraag in van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, meer bepaald als echtgenote van een Belg.

1.2. Op 7 februari 2012 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de

aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie die op 09.08.2011 werd ingediend door:

{..}

Om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

De aanvraag van betrokkene voor een D visum dd. 20.08.2008 werd op 20.10.2009 geweigerd door de visadienst van de Dienst Vreemdelingenzaken omwille van de volgende redenen:

“Op 20.08.2008 werd via de Belgische diplomatieke post in Nigeria een visumaanvraag gezinshereniging ingediend op naam van A.J. {..}, geboren op 15.07.1985, van Nigeriaanse nationaliteit, om haar echtgenoot in België, R.L., geboren op 11.03.1951, van Belgische nationaliteit, in België te vervoegen.

Ter staving van deze visumaanvraag werd een huwelijksakte voorgelegd, waaruit blijkt dat betrokkenen op 19.08.2008 in Nigeria in het huwelijk getreden zijn.

Overwegende dat artikel 27 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht stelt dat een buitenlandse authentieke akte in België erkend wordt zonder dat een beroep moet worden gedaan op enige procedure indien haar rechtsgeldigheid wordt vastgesteld krachtens deze wet toepasselijk recht, en meer bepaald met inachtneming van artikelen 18 en 21 IPR-codex.

Overwegende dat volgens artikel 46 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht de voorwaarden voor de geldigheid van het huwelijk voor elk van de echtgenoten bepaald wordt door het recht van de staat waarvan hij bij de voltrekking van het huwelijk de nationaliteit heeft.

Overwegende dat voor Belgische onderdanen, artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek bepaalt dat er geen huwelijk is wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens een van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

Overwegende dat uit het administratieve dossier bij de Dienst Vreemdelingenzaken de volgende elementen aan het licht gekomen zijn:

-de heer R. {..} was eerder gehuwd met G.T. {..}. Uit dit huwelijk werden drie kinderen geboren. De scheiding werd officieel op 04.05.2000.

-Tussen betrokkenen bestaat een leeftijdsverschil van 44 jaar, wat we toch eerder groot kunnen noemen.

Overwegende dat op de Belgische diplomatieke post in Lagos een interview schijnhuwelijk werd afgenomen van de visumaanvrager. Hieruit is het volgende gebleken:

-Mevrouw heeft een zoontje van een jaar en negen maanden. Dit zoontje zou bij de moeder van mevrouw verblijven.

-Betrokkenen zouden elkaar, eind 2007, toevallig leren kennen hebben toen mijnheer als toerist in Kenia was. Maar in december 2006 trad mijnheer reeds op als garant in een visumaanvraag kortverblijf van de broer van mevrouw. Deze broer verklaarde toen dat zijn jongere zus, die in Spanje woonde, verloofd was met de garant. Mevrouw verklaarde hier niet van op de hoogte te zijn.

-Volgens de verklaringen van mevrouw leerde zij elkaar kennen op straat toen zij kaarten verkocht.

-Meneer zou in Nigeria geweest zijn samen met zijn vriend Fred, die gehuwd is met een Nigeriaanse.

-De ambassade te Lagos verstrekt een negatief advies gezien de ongerijmdheden in het dossier.

Overwegende dat op basis van hogervermelde elementen de dienst Vreemdelingenzaken op 07.11.2008 een schrijven richtte ter attentie van de Procureur des Konings te Turnhout met de vraag advies te verlenen met betrekking tot de geldigheid van dit in het buitenland afgesloten huwelijk.

Uit het advies van het parket van de procureur des Konings is het volgende gebleken:

-De heer R. {..} en mevrouw A. {..} zouden elkaar toevallig leren kennen hebben eind 2007 op het ogenblik dat de heer R. {..} als toerist in Kenia was; Daartegenover staat dat de heer R. {..} in 2006 reeds optrad als garant in een visumdossier kort verblijf voor de broer van mevrouw A. {..}. de betreffende broer verklaarde toen dat zijn zus in Spanje woonde en verloofd was met de garant, zijnde de heer R. {..}.

-De heer R. {..} verklaart hierover dat een vriend van hem gehuwd was met een Nigeriaanse dame. Door deze persoon heeft een zekere R. {..} leren kennen in Antwerpen. Het is deze R. {..} die gevraagd zou hebben ervoor te zorgen dat neef T. {..} een visum voor België zou krijgen. Als tegenprestatie zou de heer R. {..} aan R. {..} gevraagd hebben om naar Nigeria op vakantie te kunnen gaan, waar hij toevallig J.A. {..} tegen gekomen zou zijn.

-Toevallig zouden R. {..} en J.A. {..} nichten van elkaar zijn.

-Uit het verhoor van de heer R. {..} blijkt dat niemand in België op de hoogte is van zijn huwelijk. R. {..} gaat er van uit dat zolang het huwelijk in België niet geregistreerd is, er in België geen huwelijk is en zijn familieleden dus ook niets hoeven te weten.

-De heer R. {..} is niet in staat om de naam van zijn echtgenote correct te spellen.

Op basis van het geheel van hogervermelde elementen is de conclusie van de procureur des Konings te Brussel dat er in casu voldoende elementen voorhanden zijn die duiden op het feit dat de ware reden van dit huwelijk er in hoofde van minstens een van de partijen niet in bestaat een duurzame levensgemeenschap te stichten, doch enkel tot doel heeft het verstrekken van een verblijfsrechtelijk voordeel van de vrouw op basis van haar status als echtgenote.

Het parket verleent in dit opzicht dan ook negatief advies wat betreft de afgifte van het visum gezinshereniging.

Betrokkene kan zich bijgevolg niet beroepen op de richtlijnen van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling.

Het visum gezinshereniging wordt geweigerd.”

Verder blijkt uit het advies van de Federale Overheidsdienst Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking aan de gemeente Rijkevorsel dd. 23.02.2010 het volgende: “in de mate dat het zou gaan om een schijnhuwelijk, is de erkenning van het huwelijk niet mogelijk en kan er niet worden overgeschreven. Het zou gaan om een schending van de artikelen 46 WIPR en 146bis BW.”

De gemeente Rijkevorsel schreef aan de echtgenoot van betrokkene op 03.03.2010 het volgende: “Wij hebben uw documenten inzake het huwelijk tussen u en mevrouw A.J. {..} onderzocht. Bij deze delen wij u mee dat we dit huwelijk weigeren te erkennen als rechtsgeldig in België en dat we weigeren het huwelijk over te schrijven in de registers van de burgerlijke stand.

Wij baseren ons hierbij op artikel 21 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht dat zegt dat de toepassing van een bepaling uit het door deze wet aangewezen buitenlands recht wordt geweigerd voor zover zij tot een resultaat zou leiden dat kennelijk onverenigbaar is met de openbare orde.

Het besluit om dit huwelijk niet te aanvaarden werd genomen nadat het advies van het Parket van de Procureur des Konings te Turnhout werd ingewonnen.

De procureur des Konings is van oordeel dat er sprake is van een schijnhuwelijk. Volgens de Procureur blijkt uit het geheel van omstandigheden dat de intentie van minstens een van de echtgenoten niet gericht is op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat verbonden is aan de staat van gehuwde.

Het advies van de Procureur des Konings is onder meer gebaseerd op de volgende elementen:

-De heer R. {..} en mevrouw A. {..} zouden elkaar toevallig leren kennen hebben eind 2007 op een ogenblik dat meneer R. {..} als toerist in Kenia was; Daartegenover staat dat meneer R. {..} in 2006 reeds optrad als garant in een visumaanvraag kort verblijf voor de broer van mevrouw A. {..}. de broer van mevrouw A. {..} verklaarde toen dat zijn zus in Spanje woonde en verloofd was met de garant, zijnde de heer R. {..}.

-De R. {..} verklaart dat een vriend van hem getrouwd was met een Nigeriaanse vrouw. Door deze persoon heeft hij een zekere R. {..} leren kennen in Antwerpen. Deze R. {..} zou gevraagd hebben om

ervoor te zorgen dat haar neef T. {...} een visum voor België zou krijgen. Als tegenprestatie heeft meneer R. {...} aan R. {...} gevraagd om naar Nigeria op vakantie te kunnen gaan, waar hij toevallig J.A. {...} is tegengekomen. Toevallig zijn J {...} en R {...} ook nichten van elkaar.

-Uit verhoor blijkt dat in België niemand op de hoogte is van zijn huwelijk. Meneer R. {...} gaat er van uit dat zolang het huwelijk in België niet geregistreerd is, er in België geen huwelijk is en zijn familieleden het ook niet moeten weten.

-Meneer R. {...} is niet in staat om de naam van zijn echtgenote correct te spellen.

Ook de procureur des Konings te Brussel gaf eerder al een negatief advies betreffende een aanvraag voor een visum gezinshereniging en baseerde zich hierbij onder meer op de volgende elementen:

-Tussen betrokkenen bestaat een groot leeftijdsverschil (mevrouw A. {...} is geboren op 15.07.1985, meneer R. {...} op 11.03.1951).

-Volgens de Ambassade in Lagos zijn er ongerijmdheden in het dossier.

Indien u beroep wil aantekenen tegen de beslissing van de ambtenaar van de burgerlijke stand om dit huwelijk niet over te schrijven in de registers van de burgerlijke stand, dan kan u dit doen bij de Rechtbank van Eerste Aanleg van Turnhout (art; 27 §1, 3de lid WIPR).

Betrokkene kwam, niettegenstaande de voorgaande weigering, alsnog naar België met een visum C afgeleverd door Spanje geldig voor de periode van 19.06.2011 tot 30.07.2011 voor 31 dagen. Met dit visum kwam betrokkene aan in ons land op 04.07.2011.”

Op 09.08.2011 diende betrokkene een bijlage 19ter in. Deze aanvraag is zonder voorwerp, daar het huwelijk reeds op 20.10.2009 door de visadienst van de Dienst Vreemdelingenzaken niet erkend werd. De aanvraag tot verblijf, wordt bijgevolg geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 40bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 52, §4, vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit).

Verzoekster betoogt als volgt:

“Verzoekster stelt vast dat verwerende partij haar motiveerde door te verwijzen naar eerdere beslissing welke werden genomen door haarzelf als door de Ambtenaar van de Burgerlijke Stand van Rijkevorsel. Dat deze allemaal besloten om het huwelijk niet te erkennen.

Dat de essentie van de motivering van de bestreden beslissing helemaal achteraan de motivering wordt vermeld.

“..”

Dat de aanvraag verblijfskaart volgens gedaagde dus zonder voorwerp wordt verklaard. Verzoekster begrijpt niet wat men precies bedoelt met zonder voorwerp verklaren. Immers is zij nog steeds in het Rijk en haar aanvraag werd correct ingediend.

Dat gedaagde zich kennelijk vergist omtrent het voorwerp van haar aanvraag. Immers wanneer zij een aanvraag verblijfskaart heeft ingediend heeft zij uiteraard opnieuw gevraagd dat het huwelijk door gedaagde zou erkend worden.

Dat gedaagde hier de jure niet op antwoord maar stelt dat gezien het huwelijk niet erkend werd door de Visadienst zodat deze niet erkenning opnieuw kan worden ingeroepen ter staving van een zonder voorwerp verklaring.

Niets is minder waar, verzoekster kan telkens opnieuw vragen aan gedaagde om haar huwelijk te erkennen en gedaagde dient telkens te antwoorden of zij nog steeds weigert het huwelijk te erkennen. In casu is dit niet het geval. Gedaagde stelt bijna uitdrukkelijk dat zij de aanvraag weigert omdat er al een weigering erkenning is geweest door haarzelf waarbij zij lijkt te laten uitschijnen op deze beslissing nooit meer te kunnen terugkomen.

Dat de bestreden beslissing derhalve art. 40bis schendt.

Dat de ook de motivering niet afdoende is daar men ervan uitgaat dat men niet over de bevoegdheid beschikt anders te oordelen.

Dat tenslotte en niet in het minst de beslissing is gedateerd op 07.02.2011. Dat derhalve verzoekster zich de vraag stelt of gedaagde wel een beslissing kon nemen op een ogenblik dat de aanvraag nog niet werd ingediend. Verzoekster stelt dat dit niet kan. Het tijdsverloop wordt duidelijk vermeld in de art 52 van het KB Vreemdelingen. Dat art. 52§4 van het KB werd geschonden. Dat de bestreden beslissing dient te worden nietig verklaard."

2.2. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is. In casu geeft de bestreden beslissing duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan de beslissing is genomen.

Zo verwijst de bestreden beslissing naar artikel 52, §4, vijfde lid van het vreemdelingenbesluit en motiveert zij dat verzoeksters aanvraag zonder voorwerp is daar, zoals uit de omstandige motivering blijkt, het huwelijk van verzoekster niet erkend werd zodat de aanvraag geweigerd wordt.

Uit het verzoekschrift blijkt evenwel dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.3. Uit de stukken van het dossier blijkt dat naar aanleiding van de visumaanvraag gezinshereniging van verzoekster, het parket op 1 oktober 2009 een negatief advies heeft gegeven. Hierin wordt gesteld dat er elementen naar voor zijn gekomen die duidelijk wijzen op een schijnhuwelijk. Ook de overschrijving van het huwelijk in de registers van de burgerlijke stand wordt door de gemeente Rijkevorsel op 3 maart 2010 geweigerd. Vervolgens komt verzoekster België binnen met een toeristenvisum en dient een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie en dit in functie van het huwelijk dat reeds op 1 oktober 2009 als zijnde een schijnhuwelijk beoordeeld werd.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij rekening heeft gehouden met de gegevens van het dossier en heeft uiteengezet waarom zij van oordeel was dat de geldigheid van de huwelijksakte niet erkend kon worden en dat de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie zonder voorwerp wordt verklaard. In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt, heeft de gemachtigde geenszins gesteld niet over de bevoegdheid te beschikken om terug te komen op een voorgaande beslissing. Het is geenszins kennelijk onredelijk van de gemachtigde te wijzen op de antecedenten in het administratief dossier inzake het huwelijk van verzoekster om te besluiten dat haar aanvraag wordt geweigerd omdat het huwelijk waarop verzoekster zich beroept, een schijnhuwelijk is. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de gemachtigde rekening heeft gehouden met alle feitelijke gegevens voorhanden in het administratief dossier om de aanvraag van verzoekster te beoordelen. Verzoekster geeft te kennen niet akkoord te gaan met de beoordeling in verband met haar huwelijk, maar toont hiermee niet aan dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de gemachtigde van de staatssecretaris beschikt. Enige kennelijke beoordelingsfout of een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

2.4. De Raad wijst er nog op dat te dezen verwerende partij de overheid is die bevoegd is tot het verlenen van een machtiging tot vestiging op basis van een huwelijk. Zij is derhalve gerechtigd om bij de uitoefening van deze bevoegdheid de doorwerking van de vreemde akte te onderzoeken en desgevallend deze met toepassing van artikel 27, § 1, eerste lid van het Wetboek Internationaal Privaatrecht (hierna: WIPR) te weigeren wanneer zij meent dat de rechtsgeldigheid van deze buitenlandse akte niet kan worden vastgesteld overeenkomstig het krachtens het WIPR toepasselijke recht, en meer bepaald met inachtneming van de artikelen 18 en 21 van het WIPR. Aangezien het genoemde artikel 27, § 1, eerste lid van het WIPR deze bevoegdheid tot 'deplano- erkenning' toevertrouwt aan 'alle overheden', staat zelfs de omstandigheid dat de bevoegde ambtenaar van de burgerlijke stand deze buitenlandse akte wel zou erkennen, niet in de weg dat verwerende partij binnen haar bevoegdheden deze erkenning weigert. Verwerende partij kan, na een onderzoek van de omstandigheden die het huwelijk van verzoekster kenmerken, beslissen om dit huwelijk niet te erkennen omdat deze erkenning zou leiden tot een resultaat dat kennelijk onverenigbaar is met de Belgische internationale openbare orde.

Nu uit de stukken van het administratief dossier bleek dat er reeds een onderzoek was gevoerd naar het huwelijk van verzoekster dat geresulteerd heeft in de vaststelling dat het te dezen om een schijnhuwelijk gaat, en geen nieuwe gegevens blijken die een ander licht op die beoordeling konden werpen, kon de gemachtigde van de staatssecretaris in redelijkheid besluiten tot de weigering van de verblijfsaanvraag van verzoekster.

2.5. Waar verzoekster wijst op de datum van de bestreden beslissing met name 07.02.2011 en zich de vraag stelt of de verwerende partij wel een beslissing kon nemen op een ogenblik dat de aanvraag nog niet was ingediend, blijkt evenwel dat de datum zoals die voorkomt op de bestreden beslissing behept is met een materiële vergissing. De vermelding "2011" dient duidelijk als "2012" gelezen te worden. Dit kan duidelijk afgeleid worden uit de stukken van het administratief dossier.

Verzoekster maakt geen schending van de door haar aangevoerde bepalingen aannemelijk.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. DE MUYLDER